

عنوان مقاله:

برنامه ریزی درسی و اهمیت آن در آموزش و پرورش ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدرسه آینده (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیده الهه رضوی دوزه - دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه پیام نور

صادق کاظمی - دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه پیام نور

زینب بذرافشان - آموزگار

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی وضعیت برنامه ریزی درسی در نظام آموزش ابتدایی ایران بود. نوع پژوهش، توصیفی-پیمایشی و جامعه پژوهش شامل استادان مجرب برنامه ریزی درسی با تمرکز بر حوزه آموزش و پرورش ابتدایی ایران بوده است. چون نمونه این پژوهش مستلزم مشارکت داوطلبانه صاحب نظران در فرایند گردآوری داده ها بود، لذا از میان جامعه پژوهش، ۳۵ نفر از متخصصان، براساس روش نمونه گیری هدفمند دعوت به مشارکت شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه بررسی ماهیت برنامه درسی بر اساس تکنیک دلفی بود. این پرسشنامه امکان بررسی وضعیت برنامه ریزی درسی را در ۱۰ شاخص و معیارهای مربوط به آن فراهم می ساخت. برای تجزیه داده ها از شاخص گرایش مرکزی میانگین و برای تحلیل استنباطی داده ها از تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی بهره گیری شد. در مجموع نتایج پژوهش نشان داد که در برنامه ریزی درسی دوره ابتدایی ایران، مفهوم محصول، مبانی دینی، الگوی مبتنی بر سیاست عمومی و حکومت مدارانه، ذینفعان متشکل از نهادها و مراجع رسمی، الگوی طراحی برنامه درسی دیسیپلین - محوری، عنصر محتوای کتاب درسی، نقش آموزشی معلم، الگوی ارزشیابی هدف-محور و پارادایم ستی نسبت به برنامه درسی، به طور معناداری بر سایر اشکال این مولفه ها غلبه دارند. این موارد هرچند گویای وجود یک برنامه درسی نسبتا متوازن و منسجم در سیستم آموزش و پرورش ابتدایی ایران است، لیکن این توازن را نمی توان معادل با کارایی دانست.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی درسی، یادگیری، آموزش پرورش ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404338>

